

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Sylwia Roszak

Protokolant stażysta Elżbieta Ścigany

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lutego 2015 r. w B.

sprawy z powództwa A. S. (1)

przeciwko M. M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 40 590,00 złotych (czterdzieści tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 5 grudnia 2012 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6 847,00 złotych (sześć tysięcy osiemset czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Sylwia Roszak

UZASADNIENIE

Powód – A. S. (2) domagał się zasądzenia od pozwanego M. M., kwoty 40.590,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, iż pozwany na jego zamówienie wykonał i dostarczał mu maszynę do rozlewu miodu. Maszyna nigdy nie pracowała prawidłowo. Otwory na rozlew miodu były zbyt duże, co uniemożliwiło dokładny rozlew miodu do małych pojemniczków o ustalonej ściśle gramaturze. Ponadto maszyna od samego początku nabierała zbyt dużo powietrza, co powodowało powstanie pustych przestrzeni w strukturze miodu. Powód wskazał również, iż tłok maszyny bardzo głośno pracował. Spowodowane to było nadmiernym grzaniem się maszyny, w wyniku czego metal, z którego zrobiony był tłok zwiększał swoją objętość i nie pasował do konstrukcji maszyny, powodując tarcie i głośną pracę maszyny. W maszynie panowała tak wysoka temperatura, że z miodu robił się karmel. Próby doprowadzenia maszyny do użyteczności wymagały wielogodzinnego ustawiania maszyny. W związku z nieprawidłowym działaniem maszyny powód wezwał pozwanego do zmiany tego stanu rzeczy. Pozwany przychodził do powoda przez dwa dni, jednak próby doprowadzenia maszyny do prawidłowego działania okazały się bezskuteczne. Powód wskazał, iż z 30 próbek przekazany kontrahentowi tylko trzy były w miarę szczelne. Pozwany w sposób nieprawidłowy skonstruował także mechanizm zgrzewający wieczko z pojemniczkiem miodu, a zatem gotowych produktów. W wyniku nieprawidłowej zbyt wysokiej temperatury oraz długiego czasu zgrzewania dochodziło do palenia się miodu, pojemniczka i wieczka. Kolejną wadą maszyny było nieprawidłowe uszczelnienie – zastosowano bowiem silikon, który się ścierał i dostawał do produktu. Nie zastosowana też podziału sterowania pneumatycznego między zaworem końcowym, przepustnicą i cylindrem. Niezgodnie ze sztuką technologiczną zastosowano również grzałkę opaskową, gdy tymczasem powinien być zastosowany płaszcz wodny na leju produktu z temperaturą ok.45 stopni. Ze względu na nieprawidłową konstrukcję maszyny nie można było również kontrolować położenia tłoku

w cylindrze, co uniemożliwiało właściwe dozowanie produktu. Do wad maszyny zaliczyć również należało brak siły docisku wymaganej przez aluminiowym opakowaniu stosowanym do pakowania poszczególnych porcji miodu, brak właściwego poziomowania zgrzewania w stosunku do pojemniczka miodu. W maszynie nie było również możliwości opóźnienia zejścia zgrzewarki w gniazdo pojemniczka na miód co powodowało zniszczenie pojemniczka. Trudności występowały również z czyszczeniem maszyny. Po jej rozkręceniu i wyczyszczeniu ustawienie trwało bardzo długo. Nadto pozwany bardzo długo nie dostarczał powodowi instrukcji. Powód wskazał, iż instrukcję otrzymał dopiero w momencie kiedy było już wiadome, że maszyna będzie pracować prawidłowo. Wydajność maszyny była o połowę mniejsza niż wskazana w instrukcji. Powód wielokrotnie kontaktował się z pozwanym w sprawie poprawy konstrukcji maszyny. W związku z brakiem poprawy działania maszyny, pismem z dnia 6 września 2012 r. powód wezwał pozwanego do naprawienia maszyny, dostarczenia instrukcji obsługi oraz pokrycia poniesionych strat. W przypadku braku niezwłocznego wykonania wezwania, powód zażądał zwrotu gotówki. W odpowiedzi pozwany zarzucił nieodpowiednie użytkowanie maszyny, z czym powód się nie zgodził. W związku z tym pozwany zaproponował zamontowanie płaszczki wodnego za cenę 5.500 zł, na co powód się nie zgodził z uwagi na ilość innych usterek. Wobec tego powód pismem z dnia 18 października 2012 r. odstąpił od umowy i zażądał zwrotu kwoty uiszczonej tytułem zapłaty ceny tj. kwoty 40.590 zł

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Pozwany zarzucił, iż w przedmiotowej sprawie nie wystąpiła żadna z przesłanek przewidzianych w art. 637 § 2 k.c., co czyni odstąpienie od umowy bezskutecznym. Pozwany podniósł również, iż powód nie wzywał pozwanego do usunięcia wad, nie wyznaczał w tym celu terminu i nie zagrażał odstąpieniem od umowy do czego był zobowiązany na podstawie art. 561 § 2 k.c. Nadto pozwany podniósł, iż umowa została wykonana przez pozwanego w dniu 13 czerwca 2012 r. W tym dniu maszyna nie pracowała prawidłowo. Natomiast powiadomienie o tym miało miejsce 2,5 miesiąca później tj. 6 września 2012 r. Powód zatem nie dokonał niezwłocznego zawiadomienia o wadzie. Pozwany podniósł, iż powód nie złożył pozwanemu oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Powód nie załączył potwierdzenia nadania pisma z dnia 18 października 2012 r. zawierającego oświadczenie o odstąpieniu, co czyni je bezskutecznym. Nawet gdyby pismo to dotarło do wiedzy pozwanego to i tak nie stanowiłoby oświadczenia woli. Nie zostało ono bowiem złożone przez powoda tylko przez M. K., a do pisma nie zostało dołączone jakiegokolwiek pełnomocnictwo. Pozwany wskazał również, iż maszyna została wykonana na zamówienie powoda zgodnie z jego wskazówkami. To na wyraźne polecenie powoda w konstrukcji maszyny nie zainstalowano płaszczki wodnego z mieszadłem. Pozwany bez rezultatu próbował namówić powoda do zainstalowania płaszczki wodnego. Pozwany podniósł, iż błędne funkcjonowanie maszyny wynikało z nieprawidłowego użytkowania oraz braku warunków fito-sanitarnych. Powód obsługiwał maszynę w pomieszczeniu z przeciagami, niewłaściwie czyścił i konserwował dozownicę.

W piśmie procesowym z dnia 29 stycznia 2015 r. powód sprecyzował żądanie pozwu poprzez wskazanie, iż domaga się odsetek od dnia 5 grudnia 2012 r.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zajmuje się produkcją maszyn. Powód zamówił u pozwanego maszynę do rozlewu miodu. Pozwany wcześniej nigdy nie produkował maszyny tego typu. Projekt maszyny pozwany przygotował wraz ze swoim ojcem E. M.. Przed wydaniem maszyny powodowi, pozwany przeprowadzał próby maszyny na wodzie i keczupie.

(dowód: zeznania świadka E. M. k. 91 v-93 akt, zeznania pozwanego k. 123v, zeznania powoda k.110-111 akt)

W dniu 13 czerwca 2012 r. pozwany wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 40.590,00 zł. Powód zapłacił należność wynikającą z faktury VAT gotówką, w dniu wystawienia faktury.

(dowód: faktura VAT nr (...) k/11 akt)

Maszynę powód otrzymał w drugiej połowie lipca 2012 r. Pozwany ustnie poinstruował powoda co do sposobu korzystania z maszyny, natomiast instrukcję obsługi powód otrzymał we wrześniu 2012 r. Na początku maszyna

działała nieprawidłowo. W maszynie brak było właściwego dozowania, co powodowało powstanie dużych odpadów. Występowały też problemy ze zgrzewaniem wieczka z pojemnikiem. Kubeczki nie trzymały szczelności, głośno pracował tłok, czas zgrzewu był bardzo długi. Powód osobiście lub za pośrednictwem M. L. (1) zgłaszał usterki pozwanemu. Pierwsze zgłoszenie miało miejsce dwa, trzy dni po uruchomieniu maszyny. Zgłoszenia były z reguły telefoniczne. Naprawy usterek pozwany dokonywał na miejscu. Dwukrotnie zabrał też maszynę do siebie. Próby wyregulowania maszyny na prośbę pozwanego podjął się również A. C., który pracował w firmie będącej producentem maszyn rolniczych (...). W sierpniu 2012 r. praktycznie codziennie był ktoś od pozwanego.

(dowód: zeznania świadka M. L. (1) k.88v-90v akt, zeznania świadka W. S. k.90v-91 akt, zeznania świadka D. M. k.106 v-107, zeznania świadka A. C. k.109-109v akt, zeznania powoda k.110-111 akt, zeznania pozwanego k.123-124 akt, karta pracy maszyny k. 18-19 akt, notatka ze spotkania z producentem maszyny k.20 akt).

W dniu 6 września 2012 r. powód złożył pisemną reklamację pozwanemu, w której zwrócił się o niezwłoczne naprawienie maszyny, dostarczenie instrukcji obsługi i karty gwarancyjnej oraz częściowego pokrycia strat, w związku z niewykonaniem przez pozwanego zamówienia. Jednocześnie w przypadku braku pozytywnego rozpatrzenia reklamacji, powód wniósł o zwrot gotówki za zakupione urządzenie.

(dowód: reklamacja k.38 akt)

W dniu 10 września 2012 r. doszło do spotkania stron. Na spotkaniu tym pozwany między innymi zapewnił, iż od dnia 11 września 2012 r. maszyna będzie pracować bezawaryjnie, dostarczy w ciągu 2-3 dni kartę gwarancyjną wraz z instrukcją obsługi. Jednocześnie pozwany zobowiązał się, iż jeżeli w ciągu 5 dni maszyna będzie nadal pracowała awaryjnie zabierze ją i zwróci koszt zakupu oraz pokryje straty związane z awaryjnością.

(dowód: notatka k.20 akt, zeznania powoda k.110-111 akt)

W dniu 12 września 2012 r. maszyna działała bezawaryjnie do godziny 16, poczym doszło do rozregulowania dozowania miodu i uległ awarii datownik, a następnie tłok zaczął pracować nieprawidłowo.

(dowód: informacja z przebiegu pracy maszyny k.21 akt)

W piśmie z dnia 14 września 2012 r. pozwany zarzucił nieprawidłowe użytkowanie maszyny przez powoda. Odmówił pokrycia strat związanych z niezrealizowanymi zamówieniami oraz zwrotu gotówki za zakupioną maszynę. Powód w piśmie z dnia 18 września 2012 r., nie zgodził się ze stanowiskiem pozwanego. W piśmie z dnia 24 września 2012 r. pozwany w celu usprawnienia działania urządzenia zaproponował powodowi za dodatkową opłatą w kwocie 5.500,00 zł zamontowanie płaszczki wodnego z mieszałem.

(dowód: pismo pozwanego k.39-40 akt, pismo powoda k.41-42 akt, pismo pozwanego k.43 akt)

W związku z nieusunięciem przez pozwanego wad, powód w piśmie z dnia 18 października 2012 r. złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy oraz wezwał do zwrotu całej uiszczonej tytułem zapłaty kwoty tj. 40.590,00 zł do dnia 25 października 2012 r. Powód wezwał też pozwanego do odbioru maszyny w terminie do 31 października 2012 r. Jednocześnie powód wskazał, iż propozycja pozwanego zawarta w piśmie z dnia 24 września 2012 r. jest dla powoda nie do przyjęcia. Pozwany nie zastosował się do wezwania powoda, nie zwrócił powodowi kwoty 40.590,00 zł, ani nie odebrał maszyny

(dowód: pismo powoda k.44-45 akt, dowód nadania – k. 87, pełnomocnictwo do złożenia oświadczenia o odstąpieniu – k. 85 akt, zeznania powoda k.110-111 akt, zeznania pozwanego – k. 123v- 124 akt)

Maszyna posiadała błędy konstrukcyjne. Wady konstrukcyjne były wadami istotnymi. Polegały na braku układu utrzymania stabilnej temperatury miodu np. płaszczki wodnego. Nadto konstrukcja urządzenia nie zapewniała bezpiecznej obsługi. Pozwany nie usunął nieuszczelności zgrzewanego opakowania i wada ta nadal istnieje. Pozwany

nie zamieścił też w dokumentacji maszyny informacji dotyczących konserwacji maszyny oraz stosowanych środków do mycia i konserwacji.

(dowód: dokumentacja techniczno-ruchowa k.22-31 akt, opinia biegłych k.151-161 akt, opinia uzupełniająca k.197-201 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dowodów wskazanych podczas jego opisywania.

Z uwagi na treść art. 328 § 2 k.p.c. Sąd omówił poniżej dowody zgromadzone w niniejszej sprawie w takim jedynie zakresie, w jakim odmówił im waloru wiarygodności.

Sąd nie dał wiary zeznaniom E. M., w części w której stwierdził, iż instrukcja została wydana wraz z maszyną, jak i zeznaniu pozwanego, iż instrukcja została wydana w połowie sierpnia 2012 r. Z pisma pozwanego z dnia 14 września 2012 r. (k.39-40 akt), wynika, iż w reakcji na wezwania ze strony powoda, pozwany zobowiązał się przekazać powodowi instrukcję obsługi wraz z kartą gwarancyjną do dnia 20 września 2012 r. Ponadto Sąd uznał za niewiarygodne zeznań świadka E. M. w zakresie, w jakim stwierdził, iż uprzedzali powoda i jego dziadka o konieczności złożenia płaszcza wodnego i mieszadła. Jest to bowiem sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym, w tym zeznaniami powoda oraz przedłożonymi dokumentami. Z żadnego z nich nie wynika, iż pozwany wskazywał, iż brak płaszcza wodnego i mieszadła spowoduje nieprawidłowe działanie maszyny.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka D. M., iż maszyna do rozlewania miodu była dostarczona powodowi w czerwcu 2012 roku, gdyż jest to sprzeczne z zeznaniami powoda oraz świadków: M. L. (2), W. S..

Z kolei odnosząc się do zeznań świadka J. M., co do prawidłowości obsługi maszyny przez pozwanego Sąd wziął pod uwagę, iż spostrzeżenia te są subiektywną oceną świadka.

Zeznania świadka S. P. Sąd uznał, iż nie dotyczą przedmiotowej maszyny do produkcji miodu. Świadek ten twierdził, iż obsługiwał maszynę powoda w sierpniu 2013 r., kiedy to powód korzystał z innej niż zakupionej u pozwanego maszyny. Natomiast przedmiotowa sprawa dotyczy wydarzeń z 2012 r. Nadto opis maszyny przedstawionej przez świadka wskazuje na to, iż nie pracował on na maszynie wyprodukowanej przez pozwanego.

W trakcie niniejszego postępowania wobec dużej rozbieżności zeznań świadków i stron nie udało się Sądowi ustalić czy w chwili zawierania umowy pozwany rzeczywiście namawiał powoda do zamontowania płaszcza wodnego.

W przedmiotowej sprawie, nie było sporne, że strony zawarły ustną umowę, na podstawie pozwany zobowiązał się wykonać maszynę do rozlewu miodu.

Sąd zważył, że zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Istotą dzieła jest zobowiązanie się przyjmującego zamówienie do osiągnięcia oznaczonego rezultatu, czyli np. wykonania konkretnego przedmiotu. Podstawowym obowiązkiem zamawiającego jest zapłata przyjmującemu zamówienie należnego wynagrodzenia (zob. Z. Radwański, J. Panowicz-Lipska, Zobowiązania, 2008, s. 172-173).

Powód zarzucił, iż w związku z wadliwym wykonaniem maszyny odstąpił od umowy. W związku z tym, domagał się zwrotu uiszczonej za maszynę ceny.

Roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 637 § 1 k.c., jeżeli dzieło ma wady zamawiający może żądać ich usunięcia, wyznaczając w tym celu przyjmującemu zamówienie odpowiedni termin z zagrożeniem, że po bezskutecznym upływie terminu nie przyjmie naprawy. Przyjmujący zamówienie może odmówić naprawy, gdyby wymagała nadmiernych kosztów.

Stosownie zaś do treści art. 637 § 2 k.c. gdy wady się usunąć nie dadzą, albo gdy z okoliczności wynika, że przyjmujący zamówienie nie zdoła ich usunąć w czasie odpowiednim, zamawiający może od umowy odstąpić jeżeli wady są istotne. Jeżeli wady nie są istotne zamawiający może żądać obniżenia wynagrodzenia w odpowiednim stosunku.

Z treści tego przepisu wynika wprost, że w pierwszym rzędzie w przypadku zaistnienia wad, zamawiający winien wezwać przyjmującego zamówienie do ich usunięcia a dopiero, gdy wady się usunąć nie dadzą lub z okoliczności wynika, że przyjmujący zamówienie nie zdoła ich usunąć w czasie odpowiednim, może skorzystać z uprawnień wynikających z § 2 art. 637 k.c.

W myśl art. 638 § 1 k.c. do odpowiedzialności za wady dzieła stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży. Odpowiedzialność przyjmującego zamówienie jest wyłączona, jeżeli wada dzieła powstała z przyczyny tkwiącej w materiale dostarczonym przez zamawiającego. Zgodnie zaś z art. 563 § 1 k.c. Przy sprzedaży między przedsiębiorcami kupujący traci uprawnienia z tytułu rękojmi, jeżeli nie zbadał rzeczy w czasie i w sposób przyjęty przy rzeczach tego rodzaju i nie zawiadomił niezwłocznie sprzedawcy o wadzie, a w przypadku gdy wada wyszła na jaw dopiero później - jeżeli nie zawiadomił sprzedawcy niezwłocznie po jej stwierdzeniu.

W przedmiotowej sprawie, zdaniem Sądu powód wykazał zachowanie terminów zawitych zgłoszenia wad pozwanemu, przewidzianych w art. 563 §1 k.c. Wady te bowiem powód najpierw telefonicznie, a potem pisemnie zgłaszał pozwanemu. Okoliczność tę potwierdzają zarówno zeznania świadków, w tym także zawnioskowanych przez pozwanego jak i załączone do akt sprawy dokumenty zawierające korespondencję stron. Skoro powód otrzymał maszynę do rozlewu miodu w połowie lipca 2012 roku, to zgłoszenie istniejących wad nawet na początku sierpnia 2012 roku należało uznać za zgłoszone w terminie. Trzeba podkreślić, iż zawiadomienie o wadach nie wymaga szczególnej formy, a zatem skutki prawne wywołuje zarówno zawiadomienie na piśmie, jak i ustne. Zawiadomienie o wadach nie ma charakteru oświadczenia woli, ale oświadczenia wiedzy.

Ponadto powód wykazał dalsze przesłanki z rękojmi uzasadniające odstąpienie od umowy. Przede wszystkim przeprowadzone dowody świadczą, iż maszyna miała wady. Co więcej powód za pomocą dowodu z opinii biegłych, który to dowód w ocenie Sądu jest rzeczowy i jasny wykazał, iż wady te mają charakter istotny. Biegli jednoznacznie stwierdzili, że maszyna posiada wady konstrukcyjne, które mają wpływ na pracę maszyny, a więc są istotnymi wadami. Nie nadaje się ona do użytku do czasu usunięcia nieprawidłowości. Okoliczność ta miała podstawowe znaczenie, skoro art. 637 § 2 k.c. przewiduje w ramach alternatywy rozłącznej dla wad istotnych prawo do odstąpienia od umowy a dla wad nieistotnych – prawo do żądania obniżenia wynagrodzenia. Należy zaznaczyć, iż nie miało znaczenia dla sprawy twierdzenie biegłych, iż istniejące wady dadzą się usunąć, albowiem na datę złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy zostały spełnione przesłanki warunkujące skuteczne odstąpienie od umowy.

Pomimo podjętych prób pozwany wszystkich wad zgłaszanych przez powoda i istniejących w maszynie nie usunął. W dniu 10 września 2012 r. na spotkaniu stron, pozwany zobowiązał się do zwrotu kosztu zakupu, jeżeli maszyna będzie pracować awaryjnie. Jak wynika z opinii biegłych sądowych pozwany nie usunął wszystkich wad. Wady konstrukcyjne nadal istniały. Nadto część ujawnionych wad powstało w na skutek niedostarczenia przez pozwanego instrukcji obsługi maszyny. Tym samym to pozwany ponosi odpowiedzialność za ich powstanie. Wprawdzie pozwany ustnie poinstruował powoda co do sposobu korzystania z maszyny, jednak w ocenie Sądu takie pouczenie w okolicznościach sprawy było niewystarczające i nie wynikało o czym konkretnie powód pouczył pozwanego. Powód winien mieć instrukcję, z której może skorzystać w każdej chwili w przypadku powstania jakichkolwiek wątpliwości co zasad jej eksploatacji. Nadto pozwany zarzucał, iż wada konstrukcyjna polegająca na braku układu utrzymania stabilnej temperatury miodu powstała, na skutek wyraźnego braku zgody powoda na zamontowanie płaszcza wodnego. W tym miejscu podkreślić należy, że na pozwanym jako profesjonalście w zakresie produkcji maszyn spoczął obowiązek poinformowania powoda, iż dla prawidłowego funkcjonowania maszyny konieczne jest zamontowanie płaszcza wodnego (odpowiednio art. 634 k.c.). W przypadku braku wyrażenia zgody na montaż płaszcza wodnego, pozwany jako profesjonalista winien był odmówić wykonania wadliwego w jego ocenie dzieła.

Mając na uwadze powyższe, zdaniem Sądu powód w piśmie z dnia 18 października 2012 r. (k.44 akt) skutecznie odstąpił od umowy. Oświadczenie o odstąpieniu od umowy zostało złożone przez osobę umocowaną do złożenia oświadczenia w tym przedmiocie, co powód potwierdził przedkładając stosowne pełnomocnictwo. Ponadto zostało wykazane, iż zostało ono wysłane do pozwanego, a przy tym sam pozwany zeznał, iż otrzymał pismo o odstąpieniu od umowy.

Skuteczne odstąpienie od umowy powoduje, że stosunek prawny wygasa ze skutkiem *ex tunc*, czyli tak, jakby umowa w ogóle nie została zawarta. Wskutek odstąpienia wygasa nie tylko zobowiązanie główne, ale i zobowiązania akcesoryjne. Odstąpienie od umowy jest wykonaniem uprawnienia kształtującego. Kształtuje ono bowiem nowy stan prawny między stronami w ten sposób, że od chwili jego złożenia umowa wzajemna przestaje je wiązać, strony nie są już obustronnie wobec siebie zobowiązane do świadczeń przewidzianych w umowie, a to co ewentualnie świadczyły już wcześniej, podlega zwrotowi. Zgodnie bowiem z treścią art. 494 k.c. strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, jest obowiązana zwrócić drugiej stronie to, co otrzymała od niej na mocy umowy, sama zaś może żądać tego, co świadczyła oraz – niezależnie od powyższego – może żądać naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania (zob. m.in.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 27.02.2001 r., I ACa 981/00, Prawo Gospodarcze rok 2002, Nr 6, str. 54; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 07.03.2001 r., I ACa 512/00, OSA 2002, Nr 6, poz. 34; też wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 20.04.1995 r., I ACr 101/95, OSA 1995, Nr 9, poz. 61).

Ponieważ pozwany nie usunął wad dzieła w wyznaczonym terminie, a powód skutecznie odstąpił od umowy zawartej przez strony to powód mógł domagać się od pozwanego zwrotu swojego świadczenia czyli uiszczonej za maszynę ceny.

Mając na uwadze powyższe Sąd w oparciu o przepis art. 494 k.c. w zw. z art. 637 § 2 k.c. orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku. Orzeczenie o odsetkach znalazło swoje oparcie w przepisie art. 481 § 1 k.c. i 321 k.p.c.

W myśl art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Stosownie do treści art. 476 k.c. dłużnik dopuszcza się zwłoki, jeżeli nie spełnia świadczenia w terminie. W myśl art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Ponieważ powód w wezwaniu do zapłaty, wskazał, iż pozwany ma zwrócić kwotę 40.590 zł do dnia 25 października 2012 r., a w piśmie procesowym z dnia 29 stycznia 2015 r. powód wskazał, iż domaga się odsetek od dnia 5 grudnia 2012 r. uwzględniając brzmienie przepisu art. 321 k.p.c. Sąd zasądził odsetki ustawowe zgodnie z żądaniem powoda.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 99 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. W myśl tego artykułu strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, które po stronie powodowej wyniosły 6.847,00 złotych. W kwocie tej mieszczą się kwoty : 2030 zł tytułem opłaty od pozwu, 2400 zł tytułem sumy zaliczek na poczet opinii biegłych, 17,00 zł stanowiąca opłatę skarbową od pełnomocnictwa i 2.400 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalonego na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państw kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

SSR Sylwia Roszak